

Или пъкъ: „Скандалджий!“ — „Хайдутаци!“ — „Бѣсни звѣрове!“

И очитѣ пуцахъ искри отъ негодование.

Раздражението бѣ по-силно на трибунитѣ, цѣли станаха на крака. Дрипавиятъ господинъ се расправяше ожесточено съ нѣколко съсѣда, привърженци на болшинството. Въ горещината си, той забрави, че не е при свети Кралъ и извика едно доста грѣмливо „Долу!“ Двама разсилни го измъкнахъ на вѣнъ, — не безъ мъжа обаче.

XXXVII

Една свѣтла мисълъ.

Прѣдсѣдателятъ, надаренъ съ рѣдко търпѣние, изгуби надѣжда обаче да види умиротворението на съборието и се намери да дигне засѣланието. Въ тая минута ораторътъ, въ началото тѣй надмѣненъ и прѣдизвиквачъ, убѣди се че нѣма да дочака вниманието и си сѣдна на мѣстото, доволенъ отъ бурята, която произведе... Отдръпването му отъ трибуната докара едно поутихване... Прѣдсѣдателятъ побърза да извика другъ ораторъ.

Едвамъ той се намѣсти на трибуната, за да брани избора, единъ очилатъ депутатъ, съ лице шишкаво и умно, станалъ отъ стола си и съ гласъ грѣмоподобенъ извика:

— Господинъ прѣдсѣдателю! Дайте ми за единъ мигъ думата!

— Нѣмате вие думата, господинъ Цуцовъ! — отговори му прѣдсѣдателятъ.

— Думата искамъ! — изгърмѣ депутатътъ, като блѣсна гнѣвно банката си; — думата искамъ за да покажа изходъ изъ този батакъ!

— Прѣди васъ сж записани дваисеть и седемъ души! Не ви давамъ думата! — и прѣдсѣдателятъ из-